Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2371/2002,

annettu 20 päivänä joulukuuta 2002,

elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa

(EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston asetus (EY) N:o 865/2007, annettu 10 päivänä heinäkuuta 2007	L 192	1	24.7.2007
►**M2**	Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009 annettu 20 päivänä marraskuuta 2009	L 343	1	22.12.2009

▼B

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2371/2002,

annettu 20 päivänä joulukuuta 2002,

elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([2]),

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhteisön kalastus- ja vesiviljelyjärjestelmä perustettiin neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3760/92 ([3]). Mainitun asetuksen mukaan neuvoston on päätettävä siihen tarvittavista muutoksista 31 päivään joulukuuta 2002 mennessä.

(2) Yhteisen kalastuspolitiikan soveltamisala kattaa elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisen, hoidon ja hyödyntämisen sekä vesiviljelyn, kuten myös kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen silloin, kun tällaista toimintaa harjoitetaan jäsenvaltioiden alueella tai yhteisön vesillä tai sitä harjoittavat jäsenvaltioiden kalastusalukset tai kansalaiset, ottaen huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen 117 artiklan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta lippuvaltion ensisijaista vastuuta.

(3) Koska monet kalakannat vähenevät edelleen, yhteistä kalastuspolitiikkaa olisi kehitettävä siten, että varmistetaan kalastusalan pitkän aikavälin kannattavuus elävien vesiluonnonvarojen kestävällä hyödyntämisellä, mikä perustuu moitteettomiin tieteellisiin lausuntoihin ja ennalta varautumisen periaatteeseen, mikä perustuu samoihin näkökohtiin kuin perustamissopimuksen 174 artiklassa tarkoitettu ennalta varautumisen periaate.

(4) Yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteena olisi sen vuoksi oltava elollisten vesiluonnonvarojen ja vesiviljelyn kestävä hyödyntäminen osana kestävää kehitystä ja ottaen tasapainoisella tavalla huomioon ympäristöä koskevat, taloudelliset ja sosiaaliset tekijät.

(5) On tärkeää, että yhteisen kalastuspolitiikan hoitoa ohjaa hyvän hallintotavan periaate ja että toteutettavat toimenpiteet ovat keskenään yhteensopivia ja yhdenmukaisia muiden yhteisön politiikkojen kanssa.

(6) Kestävän hyödyntämisen tavoite saavutetaan paremmin soveltamalla kalastuksen hoitoon monivuotista lähestymistapaa, joka sisältää turvallisten biologisten rajojen puitteissa olevien kalakantojen monivuotiset hoitosuunnitelmat. Turvallisten biologisten rajojen alapuolella olevien kalakantojen osalta on ehdoton etusija monivuotisten elvytyssuunnitelmien vahvistamisella. Näihin kantoihin kohdistuvaa pyyntiponnistusta saatetaan joutua tieteellisten lausuntojen perusteella vähentämään merkittävästi.

(7) Näissä monivuotisissa suunnitelmissa olisi vahvistettava tavoitteet kyseisten kalakantojen kestävälle hyödyntämiselle, niiden olisi

([1]) EYVL C 203 E, 27.8.2002, s. 284.
([2]) Lausunto annettu 5. joulukuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([3]) EYVL L 389, 31.12.1992, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1181/98 (EYVL L 164, 9.6.1998, s. 1).

▼B

sisällettävä pyyntisäännöt, joissa vahvistetaan, miten vuosittaiset saalis- ja/tai pyyntiponnistusrajat on laskettava, ja niissä olisi säädettävä muista erityishoitotoimenpiteistä ottaen huomioon myös muille lajeille aiheutuvat seuraukset.

(8) Monivuotisten suunnitelmien sisältö olisi suhteutettava kalakantojen säilyttämistä koskevaan tilanteeseen, niiden elpymisen kiireellisyyteen sekä näiden kalakantojen ja niiden pyytämiseksi harjoitettavan kalastuksen luonteeseen.

(9) Sellaisten kantojen, joille ei ole vahvistettu monivuotisia suunnitelmia, kestävä hyödyntäminen olisi varmistettava asettamalla rajat saaliille ja/tai pyyntiponnistukselle.

(10) Olisi säädettävä siitä, miten jäsenvaltiot tai komissio voivat toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä silloin, kun kalastuksesta aiheutuu välittömiä toimia vaativa vakava uhka vesiluonnonvarojen säilyttämiselle tai meren ekosysteemille.

(11) Jäsenvaltioille olisi annettava lupa toteuttaa kaikkiin kalastusaluksiin sovellettavia säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä niiden 12 meripeninkulman vyöhykkeen sisällä edellyttäen, että toteutettavien toimenpiteiden koskiessa toisten jäsenvaltioiden kalastusaluksia, ne ovat syrjimättömiä ja niiden johdosta on edeltäkäsin kuultu osapuolia ja ettei yhteisö ole toteuttanut kyseisellä alueella erityisesti säilyttämistä ja kalastuksenhoitoa koskevia toimenpiteitä.

(12) Yhteisön laivastoa olisi supistettava, jotta se vastaisi käytettävissä olevia vesiluonnonvaroja, ja tämän tavoitteen saavuttamiseksi olisi turvauduttava erityistoimenpiteisiin, joihin sisältyvät kalastuskapasiteetille vahvistettavat viitetasot, joita ei saa ylittää, erityinen yhteisön järjestely kalastusalusten romuttamisen edistämiseksi sekä kansalliset laivastoon lisäämis- ja poistojärjestelyt.

(13) Kunkin jäsenvaltion olisi pidettävä kalastusaluksista kansallista rekisteriä, joka olisi annettava komission käyttöön jäsenvaltioiden laivastojen koon seuraamiseksi.

(14) Voimassa olevat säännöt, joilla rajoitetaan vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta jäsenvaltioiden 12 meripeninkulman vyöhykkeiden sisällä, ovat toimineet tyydyttävästi ja edistäneet säilyttämistä rajoittamalla pyyntiponnistusta yhteisön herkimmillä vesillä sekä suojelleet perinteistä kalastustoimintaa, josta tiettyjen rannikkoyhteisöjen sosiaalinen ja taloudellinen kehitys on suuresti riippuvaista. Näin ollen niiden soveltamista olisi jatkettava 31 päivään joulukuuta 2012.

(15) Vaikka muutkin yhteisön lainsäädäntöön sisältyvät pääsyrajoitukset olisi pidettävä toistaiseksi voimassa, niitä olisi tarkistettava sen arvioimiseksi, ovatko ne tarpeen kestävän kalastuksen turvaamiseksi.

(16) Kalastusalan epävarman taloudellisen tilanteen ja tiettyjen rannikkoyhteisöjen kalastuksesta riippuvuuden vuoksi on tarpeen varmistaa kalastustoiminnan suhteellinen vakaus jakamalla kalastusmahdollisuudet jäsenvaltioiden kesken siten, että jako perustuu kullekin jäsenvaltiolle kalakannoista kuuluvaan ennakoitavissa olevaan osuuteen.

(17) Tällä vakaudella olisi kantojen väliaikaisen biologisen tilanteen vuoksi toisaalta turvattava niiden alueiden erityistarpeet, joiden paikallinen väestö on erityisen riippuvainen kalastuksesta ja sen liitännäistoiminnoista, siten kuin neuvosto on päättänyt tietyistä yhteisön 200 meripeninkulman kalastusvyöhykkeen 1 päivänä tammikuuta 1977 voimaan tulevaan perustamiseen liittyvistä ulkoisista näkökohdista 3 päivänä marraskuuta 1976 antamassaan päätöslauselmassa ([1]) ja erityisesti sen liitteessä VII.

([1]) EYVL C 105, 7.5.1981, s. 1.

▼B

(18) Tavoitteena oleva suhteellisen vakauden käsite olisi näin ollen ymmärrettävä juuri tällä tavoin.

(19) Yhteisen kalastuspolitiikan tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi olisi yhteisön kalastusta koskevaa valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelmää vahvistettava ja vastuunjakoa jäsenvaltioiden viranomaisten ja komission välillä entisestään selkiinnytettävä. Tässä tarkoituksessa on aiheellista sisällyttää tähän asetukseen keskeiset yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen valvontaa, tarkastuksia ja täytäntöönpanoa koskevat säännökset, joista osa jo sisältyy yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 2847/93 ([1]). Mainitun asetuksen on pysyttävä edelleen voimassa, kunnes kaikki tarvittavat täytäntöönpanosäännöt on annettu.

(20) Valvontaa, tarkastuksia ja täytäntöönpanoa koskevat säännökset ja toisaalta kalastusalusten päällikköjen ja kaupanpitämisketjun toimijoiden velvollisuudet määrittelevät jäsenvaltioiden ja komission erilaiset velvollisuudet.

(21) Yhteisön olisi voitava pienentää kalastusmahdollisuuksia, jos jäsenvaltio on ylittänyt sille osoitetut kalastusmahdollisuudet. Jos on osoitettu, että jäsenvaltion suorittamasta kalastusmahdollisuuksiensa ylittämisestä on aiheutunut vahinkoa jollekin toiselle jäsenvaltiolle, olisi tämä vähennys osoitettava osittain tai kokonaan tälle toiselle jäsenvaltiolle.

(22) Jäsenvaltiot olisi velvoitettava toteuttamaan välittömästi toimenpiteitä sellaisten vakavien rikkomusten jatkumisen estämiseksi, jotka on määritelty sellaisten käyttäytymistapojen luettelosta, joilla rikotaan vakavasti yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä 24 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1447/1999 ([2]).

(23) Komission olisi voitava toteuttaa välittömästi ehkäiseviä toimenpiteitä, jos on näyttöä siitä, että kalastustoiminta saattaa aiheuttaa vakavan uhan elävien vesiluonnonvarojen säilyttämiselle.

(24) Komissiolle olisi annettava tarvittavat valtuudet, jotta se voisi suorittaa valvontavelvollisuutensa ja arvioida, miten jäsenvaltiot toteuttavat yhteistä kalastuspolitiikkaa.

(25) Yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamiseksi on tarpeen lujittaa kaikkien asianomaisten viranomaisten välistä yhteistyötä ja yhteensovittamista, erityisesti vaihtamalla kansallisia tarkastajia ja säätämällä, että jäsenvaltioiden on pidettävä yhteisön tarkastajien, muiden jäsenvaltioiden tarkastajien ja komission tarkastajien laatimia tarkastuskertomuksia tosiseikkoja todennettaessa yhdenvertaisina omien tarkastuskertomuksiensa kanssa.

(26) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([3]) mukaisesti.

(27) Yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamisen edistämistä varten olisi perustettava alueellisia neuvoa-antavia toimikuntia, jotta yhteinen kalastuspolitiikka voisi hyötyä asianomaisten kalastajien ja muiden alan toimijoiden tietämyksestä ja kokemuksesta ja jotta siinä voitaisiin ottaa huomioon yhteisön eri vesialueilla vallitsevat erilaiset olosuhteet.

([1]) EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1965/2001 (EYVL L 268, 9.10.2001, s. 23).

([2]) EYVL L 167, 2.7.1999, s. 5.

([3]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

(28) Sen varmistamiseksi, että yhteisen kalastuspolitiikan käytettävissä ovat parhaimmat tieteelliset, tekniset ja taloudelliset lausunnot, komissiolla olisi oltava apunaan tarkoitukseen soveltuva komitea.

(29) Elävien vesiluonnonvarojen kestävän hyödyntämisen perustavoitteen saavuttamiseksi on tarpeen ja aiheellista säätää näiden luonnonvarojen säilyttämistä ja hyödyntämistä koskevat säännöt. Perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

(30) Asetukseen (ETY) N:o 3760/92 tehtävien muutosten suuren lukumäärän ja merkityksen vuoksi mainittu asetus olisi kumottava. Yhteisestä kalatalousalan rakennepolitiikasta 19 päivänä tammikuuta 1976 annettu asetus (ETY) N:o 101/76 ([1]), jonka kaikki keskeiset säännökset ovat menettäneet merkityksensä, olisi myös kumottava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

Soveltamisala ja tavoitteet

1 artikla

Soveltamisala

1. Yhteiseen kalastuspolitiikkaan kuuluvat elollisten vesiluonnonvarojen säilyttäminen, hoito ja hyödyntäminen, vesiviljely sekä kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostus ja kaupan pitäminen, jos tällaista toimintaa harjoitetaan jäsenvaltioiden alueella tai yhteisön vesillä taikka jos sitä harjoittavat yhteisön kalastusalukset tai, lippuvaltion ensisijaista vastuuta rajoittamatta, jäsenvaltioiden kansalaiset.

2. Yhteisessä kalastuspolitiikassa säädetään johdonmukaisista toimenpiteistä, jotka koskevat:

a) elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämistä, hoitoa ja hyödyntämistä,

b) kalastuksen ympäristövaikutusten rajoittamista,

c) kalastusvyöhykkeille pääsyn ja vesiluonnonvarojen käytön edellytyksiä,

d) rakennepolitiikkaa ja laivastokapasiteetin sääntelyä,

e) valvontaa ja täytäntöönpanoa,

f) vesiviljelyä,

g) yhteistä markkinajärjestelyä, ja

h) kansainvälisiä suhteita.

2 artikla

Tavoitteet

1. Yhteisellä kalastuspolitiikalla varmistetaan sellaisen elollisten vesiluonnonvarojen hyödyntäminen, joka luo talouden, ympäristön ja sosiaalisten tekijöiden osalta kestävät olosuhteet.

Tässä tarkoituksessa yhteisö noudattaa ennalta varautumisen periaatetta toteuttamalla toimenpiteitä, jotka on tarkoitettu suojelemaan ja säilyttämään elollisia vesiluonnonvaroja, mahdollistamaan niiden kestävä hyödyntäminen ja saattamaan kalastustoimien vaikutukset meriekosystee-

([1]) EYVL L 20, 28.1.1976, s. 19.

▼B

meihin mahdollisimman vähäisiksi. Sen tavoitteena on ottaa kalastuksenhoidossa asteittain käyttöön ekosysteemiin perustuva lähestymistapa. Sen tavoitteena on edistää taloudellisesti kannattavalla ja kilpailukykyisellä kalastus- ja vesiviljelyalalla harjoitettavaa tehokasta kalastustoimintaa tarjoamalla kohtuullinen elintaso niille, jotka ovat riippuvaisia kalastustoiminnasta, ja ottamalla huomioon kuluttajien edut.

2. Yhteisessä kalastuspolitiikassa sovelletaan seuraavia hyvän hallintotavan periaatteita:

a) vastuiden selkeä määrittely sekä yhteisön että kansallisella ja paikallisella tasolla;

b) moitteettomille tieteellisille lausunnoille perustuva päätöksentekomenettely, joka tuottaa oikea-aikaisia tuloksia;

c) alan toimijoiden laaja osallistuminen kaikkiin harjoitettavan politiikan vaiheisiin sen laatimisesta täytäntöönpanoon;

d) yhdenmukaisuus yhteisön muiden politiikkojen, erityisesti ympäristö-, sosiaali-, alue-, kehitysyhteistyö-, terveys- ja kuluttajansuojapolitiikan kanssa.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

a) ”yhteisön vesillä” jäsenvaltioiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvia vesialueita, lukuun ottamatta perustamissopimuksen liitteessä II mainittujen alueiden lähivesiä;

b) ”elollisilla vesiluonnonvaroilla” käytettävissä ja saatavilla olevia elollisia merellisiä luonnonvaroja, myös anadromisia ja katadromisia lajeja sinä aikana, jonka ne elävät meressä;

c) ”kalastusaluksella” aluksia, jotka on varustettu elollisten vesiluonnonvarojen kaupallista hyödyntämistä varten;

d) ”yhteisön kalastusaluksella” jonkin jäsenvaltion lipun alla purjehtivaa ja yhteisössä rekisteröityä kalastusalusta;

e) ”kestävällä hyödyntämisellä” kannan hyödyntämistä tavalla, joka ei vaaranna kannan hyödyntämistä tulevaisuudessa ja jolla ei ole kielteistä vaikutusta meriekosysteemeihin;

f) ”kalastuskuolevuudella” jonkin kannan tietyn ajanjakson saaliiden osuutta verrattuna kyseisenä ajanjaksona käytettävissä olevaan keskimääräiseen kantaan;

g) ”kannalla” tietyllä kalastuksenhoitoalueella esiintyvää elollista vesiluonnonvaraa;

h) ”pyyntiponnistuksella” kalastusaluksen kapasiteetin ja kalastustoiminnan tuloa; kun on kyse alusten joukosta, sillä tarkoitetaan joukon kaikkien alusten pyyntiponnistusten summaa;

i) ”kalastuksenhoidon ennalta varautuvalla lähestymistavalla” sitä, että riittävien tieteellisten tietojen puuttumista ei käytetä perusteena lykätä tai jättää toteuttamatta hoitotoimenpiteitä kohdelajien, niiden ohessa saaliiksi saatavien tai niistä riippuvaisten lajien sekä muiden kuin kohdelajien ja niiden ympäristön suojelemiseksi;

j) ”rajaviitearvoilla” kalakantojen koon parametrien (kuten biomassa tai kalastuskuolevuus) arvoja, joita olisi vältettävä, koska niihin liittyy tuntematonta populaatiodynamiikkaa, kantojen romahtamista tai heikentynyttä rekrytoitumista;

k) ”säilyttämistä koskevilla viitearvoilla” kalakantojen koon parametrien (kuten biomassa tai kalastuskuolevuus) arvoja, joita käytetään

▼B

kalastuksenhoidossa esimerkiksi hyväksyttävän biologisen riskirajan tai halutun lisääntymistason osalta;

l) ”turvallisilla biologisilla rajoilla” sellaisia kannan tilasta tai sen hyödyntämisestä kertovia indikaattoreita, joiden puitteissa tiettyjen rajaviitearvojen rikkomisvaara on vähäinen;

m) ”saalisrajalla” jonkin kannan tai kantaryhmän purettuja saaliita koskevaa määrällistä rajaa tiettynä ajanjaksona, jollei yhteisön lainsäädännöstä muuta johdu;

n) ”kalastuskapasiteetilla” neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2930/86 ([1]) 4 ja 5 artiklan mukaista aluksen vetoisuutta bruttotonneina (bt) ja sen tehoa kilowatteina (kW). Tietyn tyyppisen kalastuksen osalta neuvosto voi määritellä kapasiteetin esimerkiksi aluksen pyydysten lukumääränä ja/tai kokona;

o) ”laivastosta poistolla” kalastusaluksen poistamista jäsenvaltion kalastusalusrekisteristä edellyttäen, että noudatetaan 15 artiklan 1 kohtaa;

p) ”laivastoon lisäämisellä” kalastusaluksen rekisteröimistä jäsenvaltion kalastusalusrekisteriin;

q) ”kalastusmahdollisuudella” määrällistä kalastusoikeutta, joka ilmaistaan pyyntinä ja/tai pyyntiponnistuksena;

r) ”yhteisön kalastusmahdollisuuksilla” yhteisön käytössä yhteisön vesillä olevia kalastusmahdollisuuksia, joihin on lisätty yhteisön kaikki kalastusmahdollisuudet yhteisön vesien ulkopuolella ja joista on vähennetty kolmansille maille myönnetyt yhteisön kalastusmahdollisuudet.

II LUKU

Säilyttäminen ja kestävyys

4 artikla

Toimenpidetyypit

1. Edellä 2 artiklan 1 kohdassa mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi neuvosto vahvistaa yhteisön toimenpiteitä, jotka koskevat vesialueille pääsyä ja vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta sekä kestävän kalastustoiminnan harjoittamista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet vahvistetaan ottaen huomioon käytettävissä olevat tieteelliset, tekniset ja taloudelliset lausunnot sekä erityisesti 33 artiklan 1 kohdalla perustetun tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean laatimat kertomukset sekä 31 artiklalla perustetuilta alueellisilta neuvoa-antavilta toimikunnilta saadut lausunnot. Niihin voivat kunkin kannan tai kalakantaryhmän osalta sisältyä erityisesti seuraavat toimenpiteet, joilla rajoitetaan kalastuskuolevuutta ja kalastustoimien ympäristövaikutuksia:

a) 5 artiklassa säädettyjen elvytyssuunnitelmien hyväksyminen;

b) 6 artiklassa säädettyjen hoitosuunnitelmien hyväksyminen;

c) tavoitteiden vahvistaminen kantojen kestävälle hyödyntämiselle;

d) saaliiden rajoittaminen;

e) kalastamaan oikeutettujen alusten lukumäärän ja tyypin vahvistaminen;

f) pyyntiponnistuksen rajoittaminen;

([1]) EYVL L 274, 25.9.1986, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 3259/94 (EYVL L 339, 29.12.1994, s. 11).

▼B

g) muun muassa seuraavien teknisten toimenpiteiden käyttöön ottaminen:

i) pyydysten rakennetta, aluksella olevien pyydysten lukumäärää, kokoa ja käyttötapoja sekä näillä pyydyksillä kalastettaessa aluksella pidettäviksi hyväksyttyjen saaliiden koostumusta koskevat toimenpiteet;

ii) vyöhykkeet ja/tai ajanjaksot, joilla kalastustoiminta on joko kiellettyä tai sitä on rajoitettu muun ohessa kutu- ja kasvualueiden suojelemiseksi;

iii) aluksella pidettävien ja/tai aluksesta purettavien kalojen sallittu vähimmäiskoko;

iv) erityistoimenpiteet kalastustoimien meriekosysteemeihin ja muihin kuin kohdelajeihin kohdistuvien vaikutusten vähentämiseksi;

h) kannustimien luominen, taloudelliset kannustimet mukaan luettuina, valikoivamman tai vaikutuksiltaan vähäisen kalastuksen edistämiseksi;

i) vaihtoehtoisia kalastuksenhoitomenetelmiä koskevien koehankkeiden toteuttaminen.

5 artikla

Elvytyssuunnitelmat

1. Neuvosto hyväksyy elvytyssuunnitelmat ensisijaisesti sellaisten kantojen kestävälle hyödyntämiselle, jotka ovat turvallisten biologisten rajojen alapuolella.

2. Elvytyssuunnitelmien tarkoituksena on varmistaa kantojen elpyminen turvallisiin biologisiin rajoihin.

Suunnitelmiin sisältyvät säilyttämistä koskevat viitearvot, kuten tavoitearvot, joita käytetään arvioitaessa kantojen toipumista turvallisiin biologisiin rajoihin.

Tavoitearvot ilmoitetaan

a) populaation kokona ja/tai

b) pitkäaikaisena tuottona ja/tai

c) kalastuskuolevuutena ja/tai

d) saaliiden vakautena.

Elvytyssuunnitelmat voivat tarvittaessa sisältää myös tavoitearvoja, jotka koskevat muita eläviä vesiluonnonvaroja tai meriekosysteemien säilyttämistä koskevan tilanteen ennallaan pitämistä tai parantamista.

Jos elvytyssuunnitelmissa vahvistetaan useampi kuin yksi tavoitearvo, niissä on ilmoitettava näiden tavoitearvojen tärkeysjärjestys.

3. Elvytyssuunnitelmat on laadittava kalastuksenhoidon ennalta varautuvan lähestymistavan perusteella ja niissä on otettava huomioon asianomaisten tieteellisten elinten suosittelemat rajaviitearvot. Niissä on varmistettava kantojen kestävä hyödyntäminen ja se, että kalastustoiminnan meriekosysteemeihin kohdistuva vaikutus pysyy kestävällä tasolla.

Ne voivat kattaa joko yhden tai useamman kannan kalastuksen, ja niissä on otettava asianmukaisesti huomioon kantojen ja kalastuksen vuorovaikutus.

Elvytyssuunnitelmat ovat monivuotisia ja niissä on ilmoitettava arvioitu aikataulu asetettujen tavoitearvojen saavuttamiselle.

4. Elvytyssuunnitelmiin voi sisältyä mitä tahansa 4 artiklan 2 kohdan c—h alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sekä pyyntisääntöjä, jotka

▼B

muodostuvat joukosta ennalta määrättyjä biologisia parametrejä saalisrajojen hallinnoimiseksi.

Elvytyssuunnitelmissa on pyyntiponnistuksen rajoituksia, jollei tämä ole tarpeetonta suunnitelman tavoitearvon saavuttamiseksi. Suunnitelmiin sisällytettävien toimenpiteiden on oltava suhteutettuja tavoitteisiin, tavoitearvoihin ja arvioituun aikatauluun nähden, ja niistä päättää neuvosto, joka ottaa huomioon seuraavat seikat:

a) kannan tai kantojen säilyttämistä koskeva tilanne,

b) kannan tai kantojen biologiset ominaisuudet,

c) kyseisten kantojen kalastuksen ominaisuudet, ja

d) toimenpiteiden taloudellinen vaikutus kyseiseen kalastukseen.

5. Komissio raportoi siitä, miten tehokkaasti elvytyssuunnitelmien tavoitteet on saavutettu.

6 artikla

Hoitosuunnitelmat

1. Neuvosto hyväksyy tarvittavat hoitosuunnitelmat kantojen pitämiseksi turvallisissa biologisissa rajoissa, jotta kantoja hyödyntävä kalastustoiminta tapahtuu turvallisten biologisten rajojen sisällä.

2. Hoitosuunnitelmissa vahvistetaan säilyttämistä koskevat viitearvot, kuten tavoitearvot, joiden perusteella arvioidaan kantojen pysymistä näissä rajoissa. Tällöin sovelletaan 5 artiklan 2 kohdan a—d alakohtaa.

Hoitosuunnitelmat voivat sisältää myös tavoitearvoja, jotka koskevat muita eläviä vesiluonnonvaroja tai meriekosysteemien säilyttämistä koskevan tilanteen ennallaan pitämistä tai parantamista.

Jos hoitosuunnitelmissa vahvistetaan useampi kuin yksi tavoitearvo, niissä on ilmoitettava niiden tavoitearvojen tärkeysjärjestys.

3. Hoitosuunnitelmat on laadittava kalastuksenhoidon ennalta varautuvan lähestymistavan perusteella ja niissä on otettava huomioon asianomaisten tieteellisten elinten suosittamat rajaviitearvot. Niissä on varmistettava kantojen kestävä hyödyntäminen ja se, että kalastustoiminnan meriekosysteemiin kohdistuva vaikutus pysyy kestävällä tasolla.

Ne voivat kattaa joko yhden tai useamman kannan kalastuksen, ja niissä on otettava asianmukaisesti huomioon kantojen ja kalastuksen vuorovaikutus.

Hoitosuunnitelmat ovat monivuotisia, ja niissä on ilmoitettava arvioitu aikataulu asetettujen tavoitearvojen saavuttamiselle.

4. Hoitosuunnitelmiin voi sisältyä mitä tahansa 4 artiklan 2 kohdan d—i alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sekä pyyntisääntöjä, jotka muodostuvat joukosta ennalta määrättyjä biologisia parametrejä saalisrajojen hallinnoimiseksi.

Hoitosuunnitelmiin sisällytettävien toimenpiteiden on oltava suhteutettuja tavoitteisiin, tavoitearvoihin ja arvioituun aikatauluun ja niistä päättää neuvosto, joka ottaa huomioon seuraavat seikat:

a) kannan tai kantojen säilyttämistä koskeva tilanne,

b) kannan tai kantojen biologiset ominaisuudet,

c) kyseisten kantojen kalastuksen ominaisuudet, ja

d) toimenpiteiden taloudellinen vaikutus kyseiseen kalastukseen.

5. Komissio raportoi siitä, miten tehokkaasti hoitosuunnitelmien tavoitteet on saavutettu.

▼B

7 artikla

Komission toteuttamat kiireelliset toimenpiteet

1. Jos on olemassa näyttöä siitä, että kalastuksesta aiheutuu välittömiä toimia vaativa vakava uhka elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle tai meren ekosysteemille, komissio voi joko jonkin jäsenvaltion perustellusta pyynnöstä tai omasta aloitteestaan päättää kiireellisistä toimenpiteistä, jotka kestävät enintään kuusi kuukautta. Komissio voi tehdä uuden päätöksen näiden kiireellisten toimenpiteiden jatkamisesta enintään kuudella kuukaudella.

2. Jäsenvaltion on toimitettava pyyntönsä samanaikaisesti komissiolle, muille jäsenvaltioille ja asianomaisille alueellisille neuvoa-antaville toimikunnille. Nämä voivat toimittaa kirjalliset huomautuksensa komissiolle viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

Komissio tekee päätöksen 15 työpäivän kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun pyynnön vastaanottamisesta.

3. Kiireellisiä toimenpiteitä sovelletaan välittömästi. Niistä ilmoitetaan asianomaisille jäsenvaltioille ja ne julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

4. Asianomaiset jäsenvaltiot voivat saattaa komission päätöksen neuvoston käsiteltäväksi kymmenen työpäivän kuluessa siitä, kun ne ovat saaneet sitä koskevan ilmoituksen.

5. Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut tätä koskevan pyynnön.

8 artikla

Jäsenvaltioiden toteuttamat kiireelliset toimenpiteet

1. Jos on näyttöä siitä, että kalastuksesta aiheutuu vakava ja ennalta arvaamaton uhka elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle tai meriekosysteemille jäsenvaltion suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla merialueilla, kyseinen jäsenvaltio voi toteuttaa enintään kolme kuukautta kestäviä kiireellisiä toimenpiteitä, jos aiheeton viivyttely johtaisi vahinkoon, jota olisi vaikea korjata.

2. Jäsenvaltioiden, jotka aikovat toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä, on ilmoitettava aikomuksestaan komissiolle sekä asianomaisille muille jäsenvaltioille ja alueellisille neuvoa-antaville toimikunnille lähettämällä näille kyseinen toimenpideluonnos ja sen perustelut ennen toimenpiteiden hyväksymistä.

3. Asianomaiset jäsenvaltiot ja alueelliset neuvoa-antavat toimikunnat voivat jättää kirjalliset huomautuksensa komissiolle viiden työpäivän kuluessa tiedoksi antamisesta. Komissio vahvistaa tai peruuttaa toimenpiteen tai muuttaa sitä 15 työpäivän kuluessa tiedoksi antamisesta.

4. Komission päätös annetaan tiedoksi asianomaisille jäsenvaltioille. Se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

5. Asianomaiset jäsenvaltiot voivat saattaa komission päätöksen neuvoston käsiteltäväksi kymmenen työpäivän kuluessa päätöksen tiedoksiantamisesta.

6. Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin yhden kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut tätä koskevan pyynnön.

▼B

9 artikla

Jäsenvaltioiden 12 meripeninkulman vyöhykkeen sisäpuolella toteuttamat toimenpiteet

1. Jäsenvaltio voi toteuttaa syrjimättömiä toimenpiteitä elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiseksi ja hoitamiseksi sekä kalastuksen meriekosysteemiin kohdistamien vaikutusten saattamiseksi mahdollisimman vähäisiksi 12 meripeninkulman sisällä sen perusviivoista edellyttäen, että yhteisö ei ole toteuttanut erityisesti kyseistä aluetta koskevia säilyttämis- ja kalastuksenhoitotoimenpiteitä. Jäsenvaltioiden toteuttamien toimenpiteiden on oltava yhteensopivia 2 artiklassa asetettujen tavoitteiden kanssa ja vähintään yhtä tiukkoja kuin voimassa oleva yhteisön lainsäädäntö.

Jos jäsenvaltion toteuttamat toimenpiteet todennäköisesti koskevat jonkin toisen jäsenvaltion aluksia, toimenpiteet voidaan toteuttaa vasta sen jälkeen, kun komissiota, kyseistä jäsenvaltiota ja asianomaisia alueellisia neuvoa-antavia toimikuntia on kuultu toimenpideluonnoksesta, johon on liitetty perustelut.

2. Muiden jäsenvaltioiden kalastusaluksiin sovellettaviin toimenpiteisiin on sovellettava 8 artiklan 3—6 kohdassa säädettyjä menettelyjä.

10 artikla

Jäsenvaltioiden toimenpiteet, joita sovelletaan ainoastaan niiden oman lipun alla purjehtiviin kalastusaluksiin

Jäsenvaltiot voivat toteuttaa toimenpiteitä kantojen säilyttämiseksi ja hoitamiseksi suvereniteettiinsa ja lainkäyttövaltaansa kuuluvilla merialueilla edellyttäen, että

a) toimenpiteitä sovelletaan ainoastaan kyseisen jäsenvaltion lipun alla purjehtiviin ja yhteisössä rekisteröityihin kalastusaluksiin tai, jos kyseessä on kalastustoiminta, jota ei toteuteta kalastusaluksella, kyseiseen jäsenvaltioon asettautuneisiin henkilöihin, ja

b) toimenpiteet ovat 2 artiklan 1 kohdassa asetettujen tavoitteiden mukaisia ja vähintään yhtä tiukkoja kuin voimassa oleva yhteisön lainsäädäntö.

III LUKU

Kalastuskapasiteetin mukauttaminen

▼M1

11 artikla

Kalastuskapasiteetin mukauttaminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava laivastojensa kalastuskapasiteetin mukauttamistoimenpiteitä vakaan ja kestävän tasapainon saavuttamiseksi kalastuskapasiteettinsa ja kalastusmahdollisuuksiensa välillä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei tämän artiklan ja 12 artiklan mukaisesti vahvistettuja, bruttotonneina ja kilowatteina ilmoitettuja kalastuskapasiteetin viitetasoja ylitetä.

3. Alusta ei saa poistaa laivastosta julkisella tuella, ellei komission asetuksessa (EY) N:o 1281/2005 ([1]) määriteltyä kalastuslisenssiä ja asiaa koskevissa asetuksissa määriteltyjä kalastuslupia, silloin kun niistä on säädetty, ole sitä ennen peruutettu. Sen estämättä, mitä 6 kohdassa säädetään, lisenssiä ja tarvittaessa kyseessä olevaa kalastusta koskevia kalastuslupia vastaavaa kapasiteettia ei voida korvata.

([1]) EUVL L 203, 4.8.2005, s. 3.

▼M1

4. Kun julkista tukea on myönnetty sellaisen kalastuskapasiteetin poistamiseen, joka ylittää sen kapasiteettimäärän, joka on poistettava tämän artiklan ja 12 artiklan mukaisesti vahvistettujen viitetasojen noudattamiseksi, poistettu kapasiteettimäärä vähennetään automaattisesti viitetasoista. Näin saaduista viitetasoista tulee uudet viitetasot.

5. Vähintään viiden vuoden ikäisten kalastusalusten nykyaikaistaminen pääkannen yläpuolella turvallisuuden, työolojen, hygienian ja tuotteiden laadun parantamiseksi saa lisätä aluksen vetoisuutta edellyttäen, ettei tällä nykyaikaistamisella lisätä aluksen pyyntikykyä. Tämän artiklan ja 12 artiklan mukaisesti vahvistettuja viitetasoja on mukautettava vastaavasti. Vastaavaa kapasiteettia ei tarvitse ottaa huomioon jäsenvaltioiden vahvistaessa 13 artiklassa tarkoitettujen alusten laivastoon lisäämisten ja laivastosta poistojen tasapainoa.

6. Jäsenvaltiot voivat 1 päivästä tammikuuta 2007 jakaa uusille tai olemassa oleville aluksille vetoisuutena ilmaistuna kapasiteettia uudelleen seuraavasti turvallisuuden, työolojen, hygienian ja tuotteiden laadun parantamiseksi aluksella edellyttäen, ettei tällä kapasiteetilla lisätä aluksen pyyntikykyä:

— neljä prosenttia julkisella tuella 1 päivän tammikuuta 2003 ja 31 päivän joulukuuta 2006 välisenä aikana vuosittain keskimäärin poistetusta vetoisuudesta jäsenvaltioissa, jotka kuuluivat yhteisöön 1 päivänä tammikuuta 2003, ja neljä prosenttia julkisella tuella 1 päivän toukokuuta 2004 ja 31 päivän joulukuuta 2006 välisenä aikana vuosittain keskimäärin poistetusta vetoisuudesta jäsenvaltioissa, jotka liittyivät yhteisöön 1 päivänä toukokuuta 2004, ja

— neljä prosenttia julkisella tuella laivastosta poistetusta vetoisuudesta 1 päivästä tammikuuta 2007 alkaen.

Tämän artiklan ja 12 artiklan mukaisesti vahvistettuja viitetasoja on mukautettava vastaavasti. Vastaavaa kapasiteettia ei tarvitse ottaa huomioon jäsenvaltioiden vahvistaessa 13 artiklassa tarkoitettujen alusten laivastoon lisäämisten ja laivastosta poistojen tasapainoa.

Jäsenvaltioiden on asetettava etusijalle neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006 ([1]) 26 artiklassa tarkoitettu pienimuotoinen rannikkokalastus, kun ne jakavat kalastuskapasiteettia tämän kohdan mukaisesti.

7. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat säännöt voidaan hyväksyä 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

▼B

12 artikla

Kalastuslaivastojen viitetasot

1. Komissio vahvistaa kullekin jäsenvaltiolle sen lipun alla purjehtivien yhteisön alusten bruttotonneina ja kilowatteina ilmoitetut kokonaiskalastuskapasiteetin viitetasot 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Viitetasot ovat neuvoston päätöksen 97/413/EY ([2]) mukaisesti kullekin laivaston osalle 31 päiväksi joulukuuta 2002 vahvistettujen monivuotisen ohjausohjelman 1997—2002 tavoitteiden summa.

2. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat säännöt voidaan hyväksyä 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

([1]) EUVL L 223, 15.8.2006, s. 1.
([2]) EYVL L 175, 3.7.1997, s. 27, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2002/70/EY (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 77).

▼M1

13 artikla

Laivastoon lisäämistä ja laivastosta poistoa koskevat järjestelyt ja kokonaiskapasiteetin vähentäminen

1. Jäsenvaltioiden on hoidettava alusten laivastoon lisäämiset ja laivastosta poistot siten, että 1 päivästä tammikuuta 2003 alkaen:

a) uuden kapasiteetin ilman julkista tukea tapahtuva lisääminen laivastoon korvataan sellaisella aiemmalla ilman julkista tukea tapahtuvalla poistolla, joka vastaa vähintään samaa kapasiteettimäärää;

b) uuden kapasiteetin lisääminen laivastoon käyttäen 1 päivän tammikuuta 2003 jälkeen myönnettyä julkista tukea korvataan aiemmalla ilman julkista tukea tapahtuvalla poistolla,

   i) joka vastaa vähintään samaa kapasiteettimäärää, jos lisätään uusia aluksia, joiden bruttovetoisuus on enintään 100 GT, tai

   ii) jonka määrä on vähintään 1,35 kertaa kyseinen kapasiteettimäärä, jos lisätään uusia aluksia, joiden bruttovetoisuus on yli 100 GT;

c) moottorin uusiminen julkisella tuella asetuksen (EY) N:o 1198/2006 25 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti korvataan vähentämällä tehona ilmaistua kapasiteettia 20 prosenttia korvatun moottorin tehosta. Tämä 20 prosentin tehon vähennys vähennetään viitetasoista 11 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

2. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat säännöt voidaan hyväksyä 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

▼B

14 artikla

Tietojen vaihto

1. Komissio esittää joka vuosi yhteenvedon tuloksista, jotka jäsenvaltiot ovat saavuttaneet pyrkimyksissään saavuttaa kalastuskapasiteetin ja kalastusmahdollisuuksien välinen kestävä tasapaino. Yhteenveto perustuu kunkin jäsenvaltion antamaan vuosikertomukseen, joka on toimitettava komissiolle viimeistään seuraavan vuoden huhtikuun 30 päivänä.

Komission yhteenveto ja siihen liitetyt jäsenvaltioiden kertomukset toimitetaan ennen vuoden loppua Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhdessä tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean sekä 30 artiklan 1 kohdalla perustetun kalastus- ja vesiviljelyalan komitean lausunnon kanssa.

2. Tietojen vaihtoa koskevat täytäntöönpanosäännöt voidaan antaa 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

15 artikla

Kalastusalusrekisterit

1. Kunkin jäsenvaltion on pidettävä sen lipun alla purjehtivista yhteisön kalastusaluksista rekisteriä, johon on sisällyttävä sellaiset vähimmäistiedot alusten ominaisuuksista ja toiminnasta, jotka ovat tarpeen yhteisön tasolla vahvistettujen toimenpiteiden hallinnoimiseksi.

2. Kunkin jäsenvaltion on annettava edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot komission käyttöön.

3. Komissio perustaa yhteisön kalastusalusrekisterin, johon sisältyvät sen 2 kohdan nojalla saamat tiedot, ja antaa sen jäsenvaltioiden käyttöön. Siinä noudatetaan henkilötietojen suojaa koskevia yhteisön säännöksiä.

▼B

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot sekä menettelyt niiden 2 ja 3 kohdassa tarkoitetussa toimittamisessa noudatettavat voidaan määritellä 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

16 artikla

Yhteisön rahoitustuen ehdollisuus ja pyyntiponnistusten vähentäminen

1. Kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä 17 päivänä joulukuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2792/1999 ([1]) mukaista yhteisön rahoitustukea, alusten romuttamiseen myönnettäviä varoja lukuun ottamatta, voidaan myöntää ainoastaan, mikäli jäsenvaltio on noudattanut tämän asetuksen 11, 13 ja 15 artiklaa ja on toimittanut neuvoston asetuksen (EY) N:o 2792/1999 ja komission asetuksen (EY) N:o 366/2001 ([2]) mukaisesti vaadittavat tiedot.

Tässä yhteydessä komissio, annettuaan kyseiselle jäsenvaltiolle mahdollisuuden tulla kuulluksi, ja suhteutettuna siihen, missä määrin säännöksiä ei ole noudatettu, peruuttaa väliakaisesti neuvoston asetuksen (EY) N:o 2792/1999 mukaisen rahoitustuen kyseisen jäsenvaltion osalta.

2. Jos komissio käytettävissä olevien tietojen pohjalta katsoo, että jäsenvaltion laivaston kapasiteetti ylittää kapasiteetin, jota se on velvollinen noudattamaan 11, 13 ja 15 artiklan nojalla, se ilmoittaa siitä asianomaiselle jäsenvaltiolle. Tämän jäsenvaltion on välittömästi vähennettävä pyyntiponnistustaan tasolle, jolla se olisi ollut jos 11, 13 ja 15 artiklaa olisi noudatettu, sanotun kuitenkaan rajoittamatta näistä artikloista johtuvien velvoitteiden noudattamista. Asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava vähentämissuunnitelmansa komissiolle sen seikan 30 artiklan 2 kohdassa esitettyä menettelyä noudattaen tapahtuvaksi todentamiseksi, vastaako vähennys kapasiteetin ylitystä.

IV LUKU

Vesialueille pääsyä ja elollisten vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta koskevat säännöt

17 artikla

Yleiset säännöt

1. Yhteisön kalastusaluksilla on yhtäläinen pääsy vesialueille ja yhtäläinen vesiluonnonvarojen käyttöoikeus kaikilla yhteisön vesillä lukuun ottamatta 2 kohdassa tarkoitettuja vesiä, jollei II luvun mukaisesti hyväksytyistä toimenpiteistä muuta johdu.

2. Jäsenvaltioilla on niiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla merialueilla enintään 12 meripeninkulman sisällä niiden perusviivoista lukien tammikuun 1 päivästä 2003 joulukuun 31 päivään 2012 oikeus rajoittaa kalastus niihin kalastusaluksiin, jotka perinteisesti kalastavat tällä vyöhykkeellä läheisen rannikon satamista käsin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivia yhteisön kalastusaluksia koskevia järjestelyjä, jotka perustuvat jäsenvaltioiden välisiin olemassa oleviin naapuruussuhteisiin, ja liitteeseen I sisältyviä järjestelyjä, joissa vahvistetaan kullekin jäsenvaltiolle sellaiset muiden jäsenvaltioiden rannikkoalueen maantieteelliset vyöhykkeet, joilla kalastusta harjoitetaan, sekä kalastuksen kohteena olevat lajit.

Komissio esittää 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tässä kohdassa esitetyistä järjes-

([1]) EYVL L 337, 30.12.1999, s. 10, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 179/2002 (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 25).
([2]) EYVL L 55, 24.2.2001, s. 3.

▼B

telyistä. Neuvosto päättää 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä säännöksistä, joita noudatetaan edellä mainittujen järjestelyjen jälkeen.

18 artikla

Shetlandinsaarten kieltoalue

1. Liitteessä II määritellyllä alueella olevien erityisen tärkeiden lajien osalta, jotka ovat biologisesti herkkiä hyödyntämisominaisuuksiensa vuoksi, säädellään perpendikkelipituudeltaan vähintään 26-metristen yhteisön kalastusalusten muihin pohjakalalajeihin kuin harmaaturskaan ja mustakitaturskaan kohdistuvaa kalastustoimintaa ennakkolupajärjestelmän avulla tässä asetuksessa ja erityisesti liitteessä II säädettyjen ehtojen mukaisesti.

2. Yksityiskohtaiset 1 kohdan soveltamista ja täytäntöönpanomenettelyjä koskevat säännöt voidaan antaa 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

19 artikla

Vesialueille pääsyä ja vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta koskevien sääntöjen tarkistaminen

1. Komissio antaa 31 päivään joulukuuta 2003 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhteisön lainsäädännössä säädetyistä vesialueille pääsyä ja vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta koskevista muista kuin 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista säännöistä kertomuksen, jossa se arvioi näiden sääntöjen voimassa säilyttämistä ja kestävää hyödyntämistä koskevien tavoitteiden kannalta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen perusteella ja ottaen huomioon 17 artiklan 1 kohdassa vahvistetun periaatteen neuvosto päättää 31 päivään joulukuuta 2004 mennessä muutoksista, jotka on tarpeen tehdä näihin sääntöihin.

20 artikla

Kalastusmahdollisuuksien jakaminen

1. Neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta saaliita ja/tai pyyntiponnistuksia koskevista rajoista ja kalastusmahdollisuuksien jakamisesta jäsenvaltioiden kesken sekä ehdoista, jotka liittyvät kyseisiin rajoihin. Kalastusmahdollisuudet jaetaan jäsenvaltioiden kesken siten, että kullekin jäsenvaltiolle taataan sen kalastustoimien suhteellinen vakaus kunkin kalakannan tai kalastustoiminnan osalta.

2. Kun yhteisö vahvistaa uusia kalastusmahdollisuuksia, neuvosto päättää näiden mahdollisuuksien jakamisesta ottaen huomioon kunkin jäsenvaltion edut.

3. Kunkin jäsenvaltion on päätettävä sille myönnettyjen kalastusmahdollisuuksien jakamista koskevasta menetelmästä sen lipun alla purjehtivien alusten osalta yhteisön lainsäädännön mukaisesti. Sen on ilmoitettava jakomenetelmä komissiolle.

4. Neuvosto vahvistaa kolmansien maiden käytettävissä olevat kalastusmahdollisuudet ja jakaa ne kullekin kolmannelle maalle.

5. Jäsenvaltiot voivat vaihtaa keskenään kaikki niille myönnetyt kalastusmahdollisuudet tai osan niistä ilmoitettuaan asiasta komissiolle.

▼B

V LUKU

Yhteisön valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelmä

▼M2

21 artikla

Yhteisön tarkastus- ja täytäntöönpanon valvontajärjestelmä

Vesialueille pääsyä, elollisten vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta ja 1 artiklassa esitettyjen toimien harjoittamista sekä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamista valvotaan. Tämän vuoksi otetaan käyttöön yhteisön järjestelmä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen valvonnan puitteissa tehtävää tarkastamista ja täytäntöönpanon valvontaa varten.

———————

▼B

VI LUKU

Päätöksenteko ja kuuleminen

29 artikla

Päätöksentekomenettely

Jollei muualla tässä asetuksessa toisin säädetä, neuvosto toimii perustamissopimuksen 37 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen.

30 artikla

Kalastus- ja vesiviljelyalan komitea

1. Komissiota avustaa kalastus- ja vesiviljelyalan komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan 20 työpäiväksi.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan 60 työpäiväksi.

4. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

31 artikla

Alueelliset neuvoa-antavat toimikunnat

1. Perustetaan alueellisia neuvoa-antavia toimikuntia, joiden tehtävänä on auttaa 2 artiklan 1 kohdan tavoitteiden saavuttamisessa ja erityisesti toimia komission neuvonantajina tiettyjen merialueiden tai kalastusvyöhykkeiden kalastuksenhoitoa koskevissa asioissa.

2. Alueelliset neuvoa-antavat toimikunnat muodostuvat pääasiassa kalastajista ja muista yhteisen kalastuspolitiikan vaikutuspiiriin kuuluvien eturyhmien, kuten kaikkien niiden jäsenvaltioiden, joilla on kalastusalan etuja kyseisellä merialueella tai kalastusvyöhykkeellä, kalastus- ja vesiviljelyalojen sekä ympäristö- ja kuluttajajärjestöjen edustajista sekä tieteellisistä asiantuntijoista.

▼B

3. Kansallisten ja alueellisten hallintoelinten edustajilla, joilla on kalastusalan etuja kyseisellä merialueella tai kalastusvyöhykkeellä, on oikeus osallistua alueellisten neuvoa-antavien toimikuntien toimintaan jäseninä tai tarkkailijoina. Komissio voi olla läsnä toimikuntien kokouksissa.

4. Komissio voi kuulla alueellisia neuvoa-antavia toimikuntia toimenpide-ehdotusten johdosta, esimerkiksi sellaisten, jotka koskevat perustamissopimuksen 37 artiklan perusteella toteutettavia monivuotisia elvytys- tai hoitosuunnitelmia, jotka se aikoo esittää ja jotka koskevat erityisesti asianomaisen alueen kalataloutta. Komissio ja jäsenvaltiot voivat kuulla toimikuntia myös muiden toimenpiteiden johdosta. Nämä kuulemiset eivät rajoita tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean eivätkä kalatalous- ja vesiviljelykomitean kuulemista.

5. Alueelliset neuvoa-antavat toimikunnat voivat:

a) antaa suosituksia ja tehdä komissiolle tai jäsenvaltiolle ehdotuksia kalastuksenhoitoon liittyvistä asioista joko omasta aloitteestaan tai komission taikka asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä;

b) ilmoittaa komissiolle tai asianomaiselle jäsenvaltiolle yhteisön sääntöjen täytäntöönpanoon liittyvistä ongelmista sekä antaa suosituksia ja tehdä ehdotuksia komissiolle tai asianomaiselle jäsenvaltiolle tällaisten ongelmien hoitamiseksi;

c) suorittaa muita niiden tehtävien täyttämisen kannalta tarpeellisia toimia.

Alueellisten neuvoa-antavien toimikuntien on annettava kalatalous- ja vesiviljelykomitealle tietoja toiminnastaan.

32 artikla

Alueellisten neuvoa-antavien toimikuntien perustamismenettely

Neuvosto tekee päätöksen alueellisen neuvoa-antavan toimikunnan perustamisesta. Alueellisen neuvoa-antavan toimikunnan toimialueen on koskettava vähintään kahden jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvia merialueita. Alueellinen neuvoa-antava toimikunta vahvistaa työjärjestyksensä.

33 artikla

Tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea

1. Perustetaan tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (Scientific, Technical and Economic Committee for Fisheries, STECF). Tieteellis-teknis-taloudellista kalastuskomiteaa on kuultava säännöllisesti elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisen ja hoidon kannalta merkittävistä kysymyksistä, jollaisia ovat muun muassa biologiset, taloudelliset, ympäristölliset, sosiaaliset ja tekniset tekijät.

2. Komissio ottaa tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean lausunnon huomioon, kun se tekee tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia kalastuksenhoitoa koskevia ehdotuksia.

VII LUKU

Loppusäännökset

34 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetukset (ETY) N:o 3760/92 ja (ETY) N:o 101/76.

▼B

2. Viittauksia 1 kohdan nojalla kumottujen asetusten säännöksiin pidetään viittauksina tämän asetuksen vastaaviin säännöksiin.

35 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen yhteisen kalastuspolitiikan toiminnasta II ja III luvun osalta vuoden 2012 loppuun mennessä.

36 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

17 ARTIKLAN 2 KOHDAN MUKAINEN RANNIKKOVESILLE PÄÄSY

1. **YHDISTYNEEN KUNINGASKUNNAN RANNIKKOVEDET**

A. RANSKA

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Yhdistyneen kuningaskunnan rannikko (6—12 meripeninkulmaa)		
1. Berwick-upon-Tweedistä itään Coquet Islandista itään	silli	rajoittamaton
2. Flamborough Headistä itään Spurn Headistä itään	silli	rajoittamaton
3. Lowestoftista itään Lyme Regisistä etelään	kaikki lajit	rajoittamaton
4. Lyme Regisistä etelään Eddystonesta etelään	pohjakalat	rajoittamaton
5. Eddystonesta etelään Longshipsistä lounaaseen	pohjakalat	rajoittamaton
	kampasimpukat	rajoittamaton
	hummeri	rajoittamaton
	langusti	rajoittamaton
6. Longshipsistä lounaaseen Hartland Pointista luoteeseen	pohjakalat	rajoittamaton
	langusti	rajoittamaton
	hummeri	rajoittamaton
7. Hartland Pointista Lundy Islandista pohjoiseen vedettyyn viivaan	pohjakalat	rajoittamaton
8. Lundy Islandista suoraan länteen vedetystä viivasta Cardigan Harbouriin	kaikki lajit	rajoittamaton
9. Point Lynasista pohjoiseen Morecamben majakkalaivasta itään	kaikki lajit	rajoittamaton
10. County Down	pohjakalat	rajoittamaton
11. New Islandista koilliseen Sanda Islandista lounaaseen	kaikki lajit	rajoittamaton
12. Port Stewartista pohjoiseen Barra Headistä länteen	kaikki lajit	rajoittamaton
13. 57°40′ pohjoista leveyttä Butt of Lewisista länteen	kaikki lajit paitsi äyriäiset ja nilviäiset	rajoittamaton
14. St Kilda, Flannan Islands	kaikki lajit	rajoittamaton
15. Butt of Lewisin majakan ja pisteen 59°30′ N — 5°45′ W välisestä viivasta länteen	kaikki lajit	rajoittamaton

B. IRLANTI

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Yhdistyneen kuningaskunnan rannikko (6—12 meripeninkulmaa)		
1. Point Lynasista pohjoiseen Mull of Gallowaysta etelään	pohjakalat	rajoittamaton
	keisarihummeri	rajoittamaton
	pohjakalat	rajoittamaton

▼B

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
2. Mull of Oasta länteen Barra Headistä länteen	keisarihummer	rajoittamaton

C. SAKSA

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Yhdistyneen kuningaskunnan rannikko (6—12 meripeninkulmaa)		
1. Shetlandista ja Fair Islesta itään seuraavien linjojen välissä: Sumbrugh Headin majakasta suoraan kaakkoon, Skroon majakasta suoraan koilliseen ja Skadanin majakasta suoraan lounaaseen	silli	rajoittamaton
2. Berwick-upon-Tweedistä itään Whitby High'n majakasta itään	silli	rajoittamaton
3. North Forelandin majakasta itään Dungenessin uudesta majakasta etelään	silli	rajoittamaton
4. St Kildaa ympäröivä alue	silli	rajoittamaton
	makrilli	rajoittamaton
5. Butt of Lewisin majakasta länteen Butt of Lewisin majakan ja pisteen 59°30′ N — 5°45′ W väliseen viivaan	silli	rajoittamaton
6. North Ronaa ja Suliskeria (Sulasgeir) ympäröivä alue	silli	rajoittamaton

D. ALANKOMAAT

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Yhdistyneen kuningaskunnan rannikko (6—12 meripeninkulmaa)		
1. Shetlandista ja Fair Islesta itään seuraavien linjojen välissä: Sumburgh Headin majakasta suoraan kaakkoon, Skroon majakasta suoraan koilliseen ja Skadanin majakasta suoraan lounaaseen	silli	rajoittamaton
2. Berwick-upon-Tweedistä itään Flamborough Headistä itään	silli	rajoittamaton
3. North Forelandistä itään Dungenessin uudesta majakasta etelään	silli	rajoittamaton

E. BELGIA

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Yhdistyneen kuningaskunnan rannikko (6—12 meripeninkulmaa)		
1. Berwick-upon-Tweedistä itään Coquet Islandista itään	silli	rajoittamaton
2. Cromerista pohjoiseen North Forelandistä itään	pohjakalat	rajoittamaton
3. North Forelandistä itään Dungenessin uudesta majakasta etelään	pohjakalat	rajoittamaton
	silli	rajoittamaton

▼B

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
4. Dungenessin uudesta majakasta etelään Selsey Billistä etelään	pohjakalat	rajoittamaton
5. Straight Pointista kaakkoon South Bishopista luoteeseen	pohjakalat	rajoittamaton

2. **IRLANNIN RANNIKKOVEDET**

A. RANSKA

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Irlannin rannikko (6—12 meripeninkulmaa)		
1. Erris Headistä luoteeseen Sybil Pointista länteen	pohjakalat	rajoittamaton
	keisarihummeri	rajoittamaton
2. Mizen Headistä etelään Stagsistä etelään	pohjakalat	rajoittamaton
	keisarihummeri	rajoittamaton
	makrilli	rajoittamaton
3. Stagsistä etelään Corkista etelään	pohjakalat	rajoittamaton
	keisarihummeri	rajoittamaton
	makrilli	rajoittamaton
	silli	rajoittamaton
4. Corkista etelään Carnsore Pointista etelään	kaikki lajit	rajoittamaton
5. Carnsore Pointista etelään Haulbowlinesta kaakkoon	kaikki lajit paitsi äyriäiset ja nilviäiset	rajoittamaton

B. YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Irlannin rannikko (6—12 meripeninkulmaa)		
1. Mine Headistä etelään Hook Point	pohjakalat	rajoittamaton
	silli	rajoittamaton
	makrilli	rajoittamaton
2. Hook Point Carlingford Lough	pohjakalat	rajoittamaton
	silli	rajoittamaton
	makrilli	rajoittamaton
	keisarihummeri	rajoittamaton
	kampasimpukat	rajoittamaton

C. ALANKOMAAT

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Irlannin rannikko (6—12 meripeninkulmaa)		
1. Stagsistä etelään Carnsore Pointista etelään	silli	rajoittamaton
	makrilli	rajoittamaton

▼B

D. SAKSA

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Irlannin rannikko (6—12 meripeninkulmaa)		
1. Old Head of Kinsalestä etelään Carnsore Pointista etelään	silli	rajoittamaton
2. Corkista etelään Carnsore Pointista etelään	makrilli	rajoittamaton

E. BELGIA

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Irlannin rannikko (6—12 meripeninkulmaa)		
1. Corkista etelään Carnsore Pointista etelään	pohjakalat	rajoittamaton
2. Wicklow Headistä itään Carlingford Loughista kaakkoon	pohjakalat	rajoittamaton

3. **BELGIAN RANNIKKOVEDET**

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
3—12 meripeninkulmaa	Alankomaat	kaikki lajit	rajoittamaton
	Ranska	silli	rajoittamaton

4. **TANSKAN RANNIKKOVEDET**

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Pohjanmeren rannikko (Tanskan ja Saksan rajalta Hanstholmiin) (6—12 meripeninkulmaa)	Saksa	kampelakalat	rajoittamaton
		katkaravut	rajoittamaton
Tanskan ja Saksan rajalta Blåvands Hukiin	Alankomaat	kampelakalat	rajoittamaton
		turskakalat	rajoittamaton
Blåvands Hukista Bovbjergiin	Belgia	turska	rajoittamaton vain kesä- ja heinäkuussa
		kolja	rajoittamaton vain kesä- ja heinäkuussa
	Saksa	kampelakalat	rajoittamaton
	Alankomaat	punakampela	rajoittamaton
		kielikampela	rajoittamaton
Thyborønista Hanstholmiin	Belgia	valkoturska	rajoittamaton vain kesä- ja heinäkuussa
		punakampela	rajoittamaton vain kesä- ja heinäkuussa
	Saksa	kampelakalat	rajoittamaton
		kilohaili	rajoittamaton
		turska	rajoittamaton

▼B

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
		seiti	rajoittamaton
		kolja	rajoittamaton
		makrilli	rajoittamaton
		silli	rajoittamaton
		valkoturska	rajoittamaton
	Alankomaat	turska	rajoittamaton
		punakampela	rajoittamaton
		kielikampela	rajoittamaton
Skagerrak (Hanstholmista Skageniin) (4—12 meripeninkulmaa)	Belgia	punakampela	rajoittamaton vain kesä- ja heinäkuussa
	Saksa	kampelakalat	rajoittamaton
		kilohaili	rajoittamaton
		turska	rajoittamaton
		seiti	rajoittamaton
		kolja	rajoittamaton
		makrilli	rajoittamaton
		silli	rajoittamaton
		valkoturska	rajoittamaton
	Alankomaat	turska	rajoittamaton
		punakampela	rajoittamaton
		kielikampela	rajoittamaton
Kattegat (3—12 meripeninkulmaa)	Saksa	turska	rajoittamaton
		kampelakalat	rajoittamaton
		keisarihummeri	rajoittamaton
		silli	rajoittamaton
Zeelandista pohjoiseen Forsnæsin majakan kautta kulkevalle leveyspiirille	Saksa	kilohaili	rajoittamaton
Itämeri (Beltit, Juutinrauma ja Bornholm mukaan luettuina) 3—12 meripeninkulmaa	Saksa	kampelakalat	rajoittamaton
		turska	rajoittamaton
		silli	rajoittamaton
		kilohaili	rajoittamaton
		ankerias	rajoittamaton
		lohi	rajoittamaton
		valkoturska	rajoittamaton
		makrilli	rajoittamaton
Skagerrak (4—12 meripeninkulmaa)	Ruotsi	kaikki lajit	rajoittamaton
Kattegat (3 ([1])—12 meripeninkulmaa)	Ruotsi	kaikki lajit	rajoittamaton
Itämeri (3—12 meripeninkulmaa)	Ruotsi	kaikki lajit	rajoittamaton

([1]) Mitattuna rannikkoviivasta.

▼B

5. **SAKSAN RANNIKKOVEDET**

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Pohjanmeren rannikko (3—12 meripeninkulmaa) kaikki rannikot	Tanska	pohjakalat	rajoittamaton
		kilohaili	rajoittamaton
		tuulenkala	rajoittamaton
	Alankomaat	pohjakalat	rajoittamaton
		katkaravut	rajoittamaton
Tanskan ja Saksan rajalta Amrumin pohjoiskärkeen pisteeseen 54°43' N	Tanska	katkaravut	rajoittamaton
Helgolandia ympäröivä vyöhyke	Yhdistynyt kuningaskunta	turska	rajoittamaton
		punakampela	rajoittamaton
Itämeren rannikko (3—12 meripeninkulmaa)	Tanska	turska	rajoittamaton
		punakampela	rajoittamaton
		silli	rajoittamaton
		kilohaili	rajoittamaton
		ankerias	rajoittamaton
		valkoturska	rajoittamaton
		makrilli	rajoittamaton

6. **RANSKAN JA MERENTAKAISTEN DEPARTEMENTTIEN RANNIKKOVEDET**

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Koillis-Atlantin rannikko (6—12 meripeninkulmaa)			
Belgian ja Ranskan rajalta Manchen departementin itäpuolelle (Vire-Grand-camp-les-Bainsin suisto 49°23' 30" N — 1°2' W pohjois-koilliseen)	Belgia	pohjakalat	rajoittamaton
		kampasimpukat	rajoittamaton
	Alankomaat	kaikki lajit	rajoittamaton
Dunkerquesta (2°20' E) Cap d'Antiferiin (0°10 'E)	Saksa	silli	rajoittamaton vain lokakuusta joulukuuhun
Belgian ja Ranskan rajalta läntiseen Cap d'Alprechiin (50°42' 30" N — 1°33' 30" E)	Yhdistynyt kuningaskunta	kaikki lajit	rajoittamaton
Atlantin rannikko (6–12 meripeninkulmaa)			
Espanjan ja Ranskan rajalta pisteeseen 46°08' N	Espanja	sardelli	— kohdennettu kalastus, rajoittamaton vain 1.1.—30.6.
			— elävän syötin kalastus vain 1.7.—31.10.
		sardiini	— rajoittamaton vain 1.1.—28.2. ja 1.7.—31.12.
			— lisäksi yllämainittuihin lajeihin liittyvää toimintaa on harjoitettava vuonna 1 984 harjoitetun

▼B

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
			toiminnan mukaisesti ja rajoissa.
Välimeren rannikko (6—12 meripeninkulmaa)			
Espanjan rajalta Cap Leucateen	Espanja	kaikki lajit	rajoittamaton

7. **ESPANJAN RANNIKKOVEDET**

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Atlantin rannikko (6—12 meripeninkulmaa)			
Ranskan ja Espanjan rajalta Cap Mayorin majakkaan (3°47' W)	Ranska	pelagiset kalalajit	Rajoittamaton vuonna 1 984 harjoitetun toiminnan mukaisesti ja rajoissa
Välimeren rannikko (6—12 meripeninkulmaa)			
Ranskan rajalta Cap Creusiin	Ranska	kaikki lajit	rajoittamaton

8. **ALANKOMAIDEN RANNIKKOVEDET**

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
(3—12 meripeninkulmaa) koko rannikko	Belgia	kaikki lajit	rajoittamaton
	Tanska	pohjakala	rajoittamaton
		kilohaili	rajoittamaton
		tuulenkala	rajoittamaton
		piikkimakrilli	rajoittamaton
	Saksa	turska	rajoittamaton
		katkaravut	rajoittamaton
(6—12 meripeninkulmaa) koko rannikko	Ranska	kaikki lajit	rajoittamaton
Texelin eteläkärjestä länteen Alankomaiden ja Saksan rajaan	Yhdistynyt kuningaskunta	pohjakalat	rajoittamaton

9. **SUOMEN RANNIKKOVEDET**

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Itämeri (4—12 meripeninkulmaa) (*)	Ruotsi	kaikki lajit	rajoittamaton

(*) 3—12 meripeninkulmaa Bogskärin saarten ympärillä.

▼B

10. **RUOTSIN RANNIKKOVEDET**

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Lajit	Laajuus tai erityis-piirteet
Skagerrak (4—12 meripeninkulmaa)	Tanska	kaikki lajit	rajoittamaton
Kattegat (3 (*)—12 meripeninkulmaa)	Tanska	kaikki lajit	rajoittamaton
Itämeri (4—12 meripeninkulmaa)	Tanska	kaikki lajit	rajoittamaton
	Suomi	kaikki lajit	rajoittamaton

(*) Mitattuna rannikkoviivasta.

▼B

LIITE II

SHETLANDINSAARTEN KIELTOALUE

A. **Maantieteelliset rajat**

Skotlannin länsirannikolla sijaitsevalta leveysasteelta 58°30' N pisteeseen 59°30' N — 6°15' W

pisteestä 58°30' N — 6°15' W pisteeseen 59°30' N — 5°45' W

pisteestä 59°30' N — 5°45' W pisteeseen 59°30' N — 3°45' W

12 meripeninkulman viivaa pitkin Orkneysaarista pohjoiseen

pisteestä 59°30' N — 3°00' W pisteeseen 61°00' N — 3°00' W

pisteestä 61°00' N — 3°00' W pisteeseen 61°00' N — 0°00' W

12 meripeninkulman viivaa pitkin Shetlandista pohjoiseen

pisteestä 61°00' N — 0°00' W pisteeseen 59°30' N — 0°00' W

pisteestä 59°30' N — 0°00' W pisteeseen 59°30' N — 1°00' W

pisteestä 59°30' N — 1°00' W pisteeseen 59°00' N — 1°00' W

pisteestä 59°00' N — 1°00' W pisteeseen 59°00' N — 2°00' W

pisteestä 59°00' N — 2°00' W pisteeseen 58°30' N — 2°00' W

pisteestä 58°30' N — 2°00' W pisteeseen 58°30' N — 3°00' W

pisteestä 58°30' N — 3°00' W pisteeseen Skotlannin itärannikolla leveysasteella 58°30' N.

B. **Sallittu pyyntiponnistus**

Enimmäismäärä aluksia, joiden perpendikkelien välinen pituus on vähintään 26 metriä ja joilla on lupa kalastaa muita pohjakaloja kuin harmaaturskaa ja mustakitaturskaa.

Jäsenvaltio	Kalastusalusten sallittu lukumäärä
Ranska	52
Yhdistynyt kuningaskunta	62
Saksa	12
Belgia	2